

[Fastesen.]

det ensidige synspunkt, at det kun drejer sig om at opnå beskyttelse og tryghed hos forældrene mod, at deres børn tvangsfjernes. Det er mindst lige så væsentligt at debattere, hvordan vi sikrer børn og unge en harmonisk opvækst, så de ikke rammes af den undertrykkelse og den mistrivsel, som vi har i et samfund, som i de senere år har fået nogle flere egoistiske træk.

Fremskridtspartiets sorte skygge hænger jo over en række af de beslutninger om sociale nedskæringer, som dette tings flertal har vedtaget inden for det sidste års tid, nedskæringer, der har været særlig følelige for børnene og de unge.

De lovregler, der vedrører hjælpeforanstaltninger uden samtykke eller med andre ord tvangsfjernelse af børn fra deres hjem, findes, som omtalt af socialministeren, i loven om børne- og ungdomsforsorg og fra 1. april 1976 i loven om social bistand.

Jeg vil gerne på socialdemokratiets vegne udtale, at loven om børne- og ungdomsforsorg har været en god lov. Gennem de børneværnsforanstaltninger, der har været sat i gang, ikke mindst ved støtten til daginstitutioner, fritidshjem og ungdomsklubber, har vi ført en socialt forebyggende politik, der ganske klart har begrænset de problemer, der er opstået i den tid, hvor Danmark har udviklet sig til et moderne industrisamfund. Det er jo netop inden for de sidste 10-15 år, at vandringen fra land til by har været særlig stærk, at urbaniseringen omkring de store bysamfund er sket og kvindens stærkere placering uddannelsesmæssigt og på arbejdsmarkedet har fundet sted. Ingen må tro, at sådanne forandringer i den menneskelige levevis kan ske uden gnidninger, der påvirker det daglige samliv mellem forældre og deres børn, men takket være børne- og ungdomsværnenes indsats og herunder ikke mindst familievejledningen har fjernelsen af børn fra deres hjem begrænset sig til et minimum.

På dette tidspunkt, hvor loven står foran sit udløb om nogle få måneder, og hvor lovens væsentligste indhold og dens sociale intentioner føres videre i bistandsloven, er der virkelig grund til at rette en tak til de mange folkevalgte medlemmer af børne- og ungdomsværnene. De har gjort et godt arbejde. Det arbejde, der er gjort, har jo netop

haft det brede sigte, at familien skulle støttes, så familiesammenholdet kunne overleve de belastninger, som med mellemrum vil opstå.

Havde vi ikke haft børne- og ungdomsværnene, ville konsekvensen have været, at mange tusinde flere børn var kommet i en situation, hvor de muligvis skulle fjernes fra deres hjem.

Socialministerens redegørelse viser jo klart den udvikling, der har været siden midten af 1960'erne. For yderligere at understrege den udvikling, der har været, så fremgår det af det materiale, som vi i socialudvalget har fået fra socialministeriet, at den procentvise andel af de børn, der er anbragt uden for hjemmet ved hjælpeforanstaltninger uden samtykke, er faldet fra 30,8 pct. i 1965-66 til 14,1 pct. i 1973-74, og heraf følger jo så, at den procentvise andel af de børn, der er anbragt uden for hjemmet med forældrenes samtykke, samtidig er steget fra 69,2 pct. til 85,9 pct.

Jeg synes, at forespørgselsdebatten er rejst på et noget løst grundlag, men det må jo være fremskridtspartiets sag. Når hr. Wamberg siger, at børn fjernes uretmæssigt, så er dette jo ikke rigtigt. Man kan angribe de retsregler, som findes, og påstå, at der ikke er tilstrækkelige retsgarantier, men at sige, at de beslutninger, der træffes, er uretmæssige, det vil være meget forkert. At beskyldte den sociale ankestyrelse og landsretterne for udelukkende rutinemæssigt at behandle børneværnsager, er simpelt hen udtryk for en mistillid til det danske retssystem, som jeg for mit vedkommende på ingen måde kan acceptere. Jeg regner bestemt med, at man både i den sociale ankestyrelse og i landsretterne seriøst behandler de sager, man får forelagt, og det må være det grundlag, hvorpå beslutningerne skal hvile.

Der finder heller ingen krænkelse af grundloven sted. Den indsats, som social- og sundhedsforvaltningen og børneværnene gør i forbindelse med at hjælpe forældrene, sker jo for langt den overvejende del på baggrund af et samarbejde med forældrene for at hjælpe dem over opståede vanskeligheder af forskellig slags, altså for at understøtte forældrene med hensyn til børnenes opdragelse og pleje.

Når man så kommer dertil, at man må